

РЕШЕНИЕ

№ 358

гр. Дупница, 11.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДУПНИЦА, V-ТИ СЪСТАВ НО, в публично заседание на четиринадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Страхил Н. Гошев

при участието на секретаря Росица К. Ганева
като разгледа докладваното от Страхил Н. Гошев Административно наказателно дело № 20231510200701 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление № ДАИ-0000108 от 01.06.2023 г., издадено от Главен секретар на ИА „АА“, със седалище в гр. София, с което на **Е. Г. И.**, от с. ***, общ. Дупница, с ЕГН *****, на основание чл. 53 от ЗАНН и по чл. 178в, ал. 4 от ЗДвП, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на **500,00 лева**, за нарушение на чл. 11в, т. 13, вр. с т. 12, пр. 1-во, вр. с чл. 22, ал. 9, вр. с чл. 24, ал. 5 и чл. 27, ал. 3 от *Наредба № 36/15.05.2006 г., на МТ.*

Недоволен от НП е останал санкционираният субект, който обжалва НП в срок. В жалбата се излагат съображения, че атакуваното НП е незаконосъобразно и неправилно. Твърди се, че е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила и неправилно приложение на материалноправните разпоредби. Иска се отмяна на същото.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява, представлява се от редовно упълномощен процесуален представител - адв. С., който поддържа жалбата. Същият излага и допълнителни съображения в нейна подкрепа, като пледира за отмяна на НП. Претендира присъждане на разноски.

Въззиваемата страна е редовно уведомена, представлява се от редовно упълномощен процесуален представител в съдебно заседание. Същият пледира за оставяне на жалбата без уважение и потвърждаване на обжалваното НП. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Съдът като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства намира за установено следното:

На 12.01.2023 г., в гр. Дупница, на ул. „Марков камък“ № 1, в психологическа лаборатория (ПЛ) № 286, вписана към удостоверение за регистрация (УР) № 0112/14.11.2014 г. на „Групова практика за първична извънболнична дентална помощ д-р Иван Ибришимов“ ООД била извършена проверка от свидетелите П. К. и М. И., служители на ИА „АА“, със седалище в гр. София, в присъствието на Е. Г. И., който работи там на длъжност „психолог“. Същият предоставил изисканите му от контролните органи множество документи съхранявани в архива, от които било установено, че:

на 07.01.2023 г. в психологическа лаборатория (ПЛ) № 287, с адрес: гр. Дупница, ул. „Хемус“ №3, вписана към удостоверение за регистрация (УР) № 0112/14.11.2014 г. на „Групова практика за първична извънболнична дентална помощ д-р Иван Ибришимов“ ООД жалбоподателят не поддържа архива за проведените психологически изследвания на посочената лаборатория, като: *не съхранява в същата психологическа лаборатория регистрационните и резултатна карта, документите по чл. 20 от Наредба № 36/15.05.2006 г., на МТ, попълнените тестове и листове за отговори и разпечатки от апарата на лицата: 1.***, с ЕГН ***** и 2. ***, с ЕГН ******. Проверка на място и в архива на посочената друга психологическа лаборатория (ПЛ) с № 287, с адрес: гр. Дупница, ул. „Хемус“ №3, вписана към удостоверение за регистрация (УР) № 0112/14.11.2014 г. на „Групова практика за първична извънболнична дентална помощ д-р Иван Ибришимов“ ООД не е била извършена изобщо от контролните органи.

На място за констатациите от проверката бил съставен Протокол № 387 от 12.01.2023 г. за съответствие на психологическото изследване и водената документация на изискванията на нормативната уредба и методическите указания, подписан от служителите на ИА „АА“ и от жалбоподателя с възражения.

С писмо рег. № 81-00-00-314/17.03.2023 г. до Е. И., същият е поканен в 7-дневен срок от получаването му да се яви на адреса на ИА „АА“ в гр. София за съставяне на акт за установяване на административно нарушение. В текста на писмото е посочено, че ако същият или негов представител не се яви, на основание чл. 40, ал. 2 от ЗАНН актът ще бъде съставен в негово отсъствие. На стр. 2-ра от писмото с ръкописен текст е записано, че Е. И. се явил лично на 29.03.2023 г. в ИА „АА“ гр. София, ул. „Ген. Гурко“ № 5, но актовете не могат да бъдат съставени на тази дата поради отсъствие по болест на гл. експерт П. К. и ще бъдат съставени на 03.04.2023 г. при явяване на г-н И.. След този текст са налице подписи на гл. експерт М. И. и Е. И., запознат на 29.09.2023 г.

На по-късна дата - 04.04.2023 г. св. П. К. на длъжност „главен експерт“ в ИА „АА“ гр. София в присъствието на свидетелката при проверката М. И. и в отсъствие на жалбоподателя съставила акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 320610 срещу Е. Г. И., за констатираните при проверката нарушения. Няма данни до същия да е била отправена нова покана или да е уведомен по-друг начин за промяната на датата на съставяне на АУАН от страна на актосъставителя и удължаване на срока до 04.04.2023 г.

Въз основа на така съставения АУАН е издадено оспореното Наказателно постановление № ДАИ-0000108 от 01.06.2023 г., издадено от Главен секретар на ИА „АА“, със седалище в гр. София, с което на **Е. Г. И.**, от с. ***, общ. Дупница, с ЕГН *****, на основание чл. 53 от ЗАНН и по чл. 178в, ал. 4 от ЗДвП, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на **500,00 лева**, за нарушение на чл. 11в, т. 13, вр. с т. 12, пр. 1-во, вр. с чл. 22, ал. 9, вр. с чл. 24, ал. 5 и чл. 27, ал. 3 от *Наредба № 36/15.05.2006 г., на МТ.*

Словесното описание на нарушението и възприетата за него правна квалификация по акта и наказателното постановление не съвпадат по признаци.

По доказателствата:

Горната фактическа обстановка съдът възприе изцяло въз основа на показанията на разпитаните в съдебно заседание свидетели К. и И., служители на ИА „АА“, както и въз основа на събраните по делото, представени от страните и изискани служебно от съда, множество писмени доказателства, всички приобщени след прочитането им по реда на чл. 283 НПК, вр. с чл. 84 от ЗАНН. Съдът кредитира изцяло показанията на разпитаните свидетели, тъй като същите се подкрепят изцяло от приложените по делото писмени документи, не съдържат противоречия и са в голяма степен логични, последователни и ясни. Няма данни за предходни влошени взаимоотношения на някой от двамата спрямо жалбоподателя или изобщо за някаква тяхна предубеденост. В същото време от изключителна важност са и част от събраните и приети писмени доказателства – протоколи, писма и т.н., вкл. отбелязванията направени в тях на ръка от съответните лица.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Въз основа на извършена цялостна и детайлна служебна проверка съдът счита, че при съставянето на АУАН и издаването на атакуваното НП са допуснати няколко съществени процесуални нарушения – НП и АУАН са издадени от компетентни административни органи, спазен е срокът и формата за съставяне на АУАН и НП, като те съдържат почти всички необходими и предвидени в ЗАНН реквизити.

На първо място е допуснато нарушение на процедурата по чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, с оглед съставянето на АУАН в отсъствие на нарушителя и то без да са налице предпоставките на чл. 40, ал.2 от ЗАНН. Макар по-късно АУАН да е бил връчен редовно и лично на нарушителя на 20.04.2023 г., то същия не е съставен нито на отбелязаната в поканата дата – 29.03.2023 г., нито на определената по-късно поради отсъствие на актосъставителя друга дата – 03.04.2023 г., а на различна такава – 04.04.2023 г., за която нарушителят изобщо не е бил известен. Няма никакви доказателства, какво е наложило определянето на тази нова трета по ред дата. В горния смисъл виж и **Решение № 141 от 09.07.2020 г. по к. адм. н. д. № 129 / 2020 г. на Административен съд – Кюстендил.** Макар и недотам съществено с оглед по-късното узнаване за АУАН това нарушение е в комбинация и с други такива, а именно:

Допуснато е в АУАН и след това идентично в НП и съществено нарушение по чл. 42,

ал.1, т. 4 и чл. 57, ал.1, т. 5 от ЗАНН, доколкото не е налице цялостно и пълно описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено същото. Нито в АУАН, нито след това в НП не е посочено изобщо специалното качество на субекта на нарушението, доколкото такова се съдържа в приетите за приложими материалноправна и санкционна норми, съответно - чл. 11в от Наредба № 36/15.05.2006 г., на МТИ чл. 178в, ал.3, т. 6 от ЗДвП. И в двете цитирани в АУАН и НП норми е прието, че субект на нарушението може да бъде само и единствено лице, което има качеството „психолог“. В случая при описание на нарушението жалбоподателят е санкциониран в лично качество и никъде не е записано, че е извършил нарушението, а още по-малко, че се наказва като субект на нарушението в качеството му на „психолог“. Последното представлява непреодолима непълнота, която нарушава правото на защита и няма как да бъде запълнена от съда с предположения относно качеството на субекта, който е посочен само в лично качество, като физическо лице със своите три имена и ЕГН. Изцяло в тази насока относно специалното качество на субекта виж и Решение от 31.10.2019 г. по к. адм. н. д. № 581 / 2019 г. на Административен съд – Перник; Решение № 78151 от 28.04.2020 г. по адм. н. д. № 16794 / 2019 г. на Софийски районен съд.

В случая нарушението е и недоказано, доколкото липсват данни за фактическото положение към 07.01.2023 г. в процесната психологическа лаборатория (ПЛ) № 287, с адрес: гр. Дупница, ул. „Хемус“ №3, вписана към удостоверение за регистрация (УР) № 0112/14.11.2014 г. на „Групова практика за първична извънболнична дентална помощ д-р Иван Ибришимов“ ООД, която не е била изобщо проверена, за да се твърди, че там не се съхраняват съответните документи за двете описани в АУАН и НП лица. Нещо повече според съда и датата на нарушението е категорично неправилно определена, доколкото се сочи, че същото е осъществено от жалбоподателя на 07.01.2023г., а е установено при проверка в друга лаборатория извършена на 12.01.2023 г. Няма как към онзи по-късен с 5 дни момент на проверката да се твърди от кой момент, респ. на коя дата са нарушение изискванията на Наредбата за водене на архива на (ПЛ) № 287, с адрес: гр. Дупница, ул. „Хемус“ №3, воден от жалбоподателя, след като към 07.01.2023 г. проверка там или на друго място изобщо не е извършвана и не е ясно дали към тази по-ранна дата документите не са били точно и прилежно, законосъобразно съхранявани в архива на посочената лаборатория и в съответствие с изискванията на Наредбата. Твърденията в АУАН и НП за установено, респ. извършено нарушение на 07.01.2023 г. в (ПЛ) № 287, с адрес: гр. Дупница, ул. „Хемус“ №3 са голословни и изолирани от доказателствата по делото. Със същия успех може да се посочи като дата на нарушението и всеки един от следващите дни, ако именно в този ден са преместени и пренесени документите от архива на една лаборатория в този на друга такава лаборатория от съхраняващия ги психолог. В случая коректната датата на нарушението би била датата на установяване на същото или 12.01.2023 г., което не е посочено в АУАН и НП.

Извън гореизложеното, ако не се вземат предвид и не се споделят доводите за допуснати формално няколко съществени процесуални нарушения в хода на

административнонаказателното производство при съставяне на АУАН и НП следва от обективна и субективна страна да се отбележи следното:

Без съмнение от събраните доказателства безспорно се установяват от обективна страна елементите на изпълнителното деяние на визираното административно нарушение, което подлежи на санкция по посочения в НП ред. Същото принципно е съставомерно и от субективна страна, доколкото касае действия осъществени от жалбоподателя с пряк умисъл при неизпълнение на дължими от него професионални действия за законосъобразно водене на архива и съхранение на документите от психологическото изследване на посочените две лица на друг адрес, този на (ПЛ) № 287, с адрес: гр. Дупница, ул. „Хемус“ №3. В принципен план не е приложим и чл. 28 от ЗАНН с оглед степента на обществена опасност на нарушението.

Всичко гореизложено мотивира съдът да отмени изцяло обжалваното НП, като неправилно и незаконосъобразно.

По разноските:

С оглед изхода от делото и на основание чл. 63д, ал.1 от ЗАНН, ИА „АА“ – София дължи заплащане на сторените от жалбоподателя в хода на настоящото въззивно производство разноси, в размер на **300,00 лв.** за адвокатско възнаграждение, съгласно представения на л. 71 от делото договор за правна защита и съдействие имащ характера на разписка.

Така мотивиран и на основание чл. 63 и чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НП № ДАИ-0000108 от 01.06.2023 г., издадено от Главен секретар на ИА „АА“, със седалище в гр. София, с което на **Е. Г. И.**, от с. ***, общ. Дупница, с ЕГН *****, на основание чл. 53 от ЗАНН и по чл. 178в, ал. 4 от ЗДвП, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на **500,00 лева**, за нарушение на чл. 11в, т. 13, вр. с т. 12, пр. 1-во, вр. с чл. 22, ал. 9, вр. с чл. 24, ал. 5 и чл. 27, ал. 3 от *Наредба № 36/15.05.2006 г., на МТ*, като **НЕПРАВИЛНО** и **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

ОСЪЖДА ИА „АА“ – гр. София, със седалище: гр. София, ул. „Гурко“ №5, представлявано от изп. директор, да заплати в полза на **Е. Г. И.**, от с. ***, общ. Дупница, с ЕГН *****, сумата в размер на **300,00 лева** – адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, пред АС-Кюстендил, на основанията предвидени в НПК и по реда на глава XII от АПК.

Съдия при Районен съд – Дупница: _____